

KIRSTEN VAN TEIJN OVER *JALOEZIE IS EEN BITCH*

EEN VERHAAL OVER DE LIEFDE

INTERVIEW: YVON VAN APELDOORN | FOTO: CASPER KOSTER

In haar vorige show *(S)EXPERIMENT* vertelde Kirsten van Teijn openhartig over haar 'onconventionele' liefdesleven; al vele jaren heeft ze twee relaties, met een man én met een vrouw. De voorstelling won in 2022 de Neerlands Hoop en bombardeerde Van Teijn tot een boegbeeld van de queer-gemeenschap en de vrije(re) liefde.

Momenteel staat ze in het theater met het minstens zo humoristische 'vervolg' *JALOEZIE IS EEN BITCH*, waarin ze ook de lastige kanten van haar relatievorm bespreekt. "Er bestaat een beeld van polyamorie en open relaties dat het alleen maar vrijheid betekent. Maar het is juist heel hard werken, er komen heel veel gevoelens bij kijken." ►

► **Vertel eens hoe het allemaal zo is gekomen?**

“Zo’n acht jaar geleden – ik was 27 en woonde al twee jaar samen met mijn vriend – werd ik ineens smoorverliefd op een vrouw. Mijn hele wereld stond op z’n kop. Ik heb het drie jaar strikt geheim gehouden voor de buitenwereld, ik was zo bang om uit de kast te komen! Het klinkt misschien gek, maar het was nog echt een andere tijd. Er werd nog bijna niet gesproken over open relaties, ik heb het woord polyamorie zelfs moeten googelen. Ik kende ook alleen maar monogamie om me heen; ik had niemand aan wie ik me kon spiegelen. Ik dacht: ik ben gek, wat ik doe bestaat niet, daar kan ik niet de toekomst mee in. Maar dat bleek dus toch te kunnen. Hoewel het in het begin echt zoeken is geweest voor ons alledrie. Want hoe doe je dat? Mijn vriendin valt bijvoorbeeld echt alleen op vrouwen, maar zit op deze manier toch ineens in een soort relatie met een man.”

Van strikte geheimhouding naar een voorstelling – het andere uiterste. Hoe is dat gegaan?

“Ik heb in die periode eerst nog twee shows gemaakt waarin het over van alles ging, behalve dáárover. Toen zei mijn regisseur ineens: ‘Je hebt twee prachtmensen naast je staan, maak daar nou eens iets over.’ Ze had gelijk. Dus hoewel ik het nog steeds heel spannend vond, ben ik het gaan doen. Het was bizar wat die voorstelling losmaakte. Er kwamen veel jongeren op af, die na afloop tegen hun ouders zeiden: ‘Zo voel ik me dus ook!’ Er waren zelfs jongeren die letterlijk hun coming-out beleefden in de foyer.

Ik kan soms echt de zaal in kijken en jaloers zijn op al die vrije, open jongeren. Die daar gewoon *out and proud* zitten en het heel normaal vinden: ja natuurlijk, biseksueel, natuurlijk, met meerdere mensen. Het lijkt me zo bevrijdend om als jong iemand zo te kunnen en mogen denken! Ik heb zo lang met een geheim rondgelopen, ik was dertig voordat ik het durfde op te biechten. Ik vind dat eigenlijk heel verdrietig.”

Wat maakt deze nieuwe voorstelling anders dan de vorige?

“(S)EXPERIMENT was eigenlijk mijn coming-out voorstelling. *JALOEZIE IS EEN BITCH* is een verdieping: wat houdt het allemaal in en waar loop je tegenaan? Na een paar jaar gaven zowel mijn vriend als mijn vriendin aan dat ze óók wel iets wilden onderzoeken met anderen. Waarop ik zei: ‘Ja, natuurlijk, dat moeten jullie doen!’ Want het zou natuurlijk heel gek en egoïstisch van mij zijn om te zeggen dat zij dat niet mogen. Maar ineens had ik dus te maken met twee mensen die de hert opgingen. En toen mijn vriendin vervolgens echt verliefd werd op iemand anders, maakte dat een beest in mij los. Ik werd zo jaloers, daar schrok ik heel erg van. Ik dacht: dit kan ik helemaal niet. Maar ik wilde het wel aangaan.”

Wacht even, het gaat dus over *jouw* jaloezie? Niet over de jaloezie tussen je vriend en je vriendin – die jou tenslotte moeten delen?

“Ja, nee, bijzonder genoeg zijn zij nooit jaloers geweest op elkaar. Wel soms een beetje op praktische dingen; mijn vriendin kon bijvoorbeeld jaloers zijn op het feit dat mijn vriend en ik al samenwoonden. Zij wilde ook graag met mij een ‘thuis’ bouwen – dus dat zijn we toen ook gaan doen. Met mijn vriend woon ik in een dorp in Noord-Brabant, met mijn vriendin in Antwerpen. Maar we leven ook gewoon heel vaak met z’n drieën. En we zorgen met z’n drieën voor onze hond.

De voorstelling gaat eigenlijk over jaloezie in het algemeen. En dus over de liefde in al haar facetten. Ik zeg ook aan het begin van de voorstelling: ‘Dit is een verhaal over de liefde.’

Het gaat over wat een eng gevoel jaloezie is. Over het taboe dat erop ligt. Over het ontploffingsgevaar. Het is heel pijnlijk om te zeggen dat je geliefde verliefd is geworden op een ander, daar komt veel schaamte bij kijken. Je wilt het liefst wegrennen. Het vergt moed om door die pijn heen te ademen en het gesprek erover te voeren, vanuit een ik-blijf-houding. Er is veel tijd en taal nodig om tot een nieuwe vorm te komen.”

Even over de vorm van de voorstelling. Ik zag de trailer, met veel neon en zware beats. Is dat wat we kunnen verwachten op het podium?

“Ja, ik heb een bepaalde *club vibe* willen creëren, waarin ik mijn verhaal vertel. Het is een soort romcom, met een achtbaan aan emoties. Er zijn stevige beats, maar ook rustige liedjes. De muziek is gemaakt door mijn vriend; hij is sounddesigner. En mijn vriendin is actrice, dus die heeft lekker meegelezen in het script. De voorstelling is in feite een gezinsproject haha.”

Heb je zelf favoriete scènes?

“Ik hou heel erg van de scène waarin ik vertel over mijn bezoek aan een underground queer party. En ook van de scène over mijn strap-on, waarin ik de macht van de pik bespreek. Maar nu geef ik eigenlijk al te veel weg.”

Onlangs was je genomineerd voor een Poelifinario, in de categorie Engagement. Wat vond je van die nominatie?

“Ik vond het een enorme eer om naast onder anderen Claudia de Breij en Alex Klaassen genomineerd te zijn. En ook wel bijzonder dat ik in deze categorie was genomineerd. Want ik dacht dat ik persoonlijke voorstellingen maakte, maar omdat we nu in dit politieke klimaat zitten is wat ik doe – me uitspreken over liefde die afwijkt van de norm – ineens maatschappelijk geëngageerd geworden.”

Is het denkbaar dat je na deze voorstelling nog meer gaat doen met dit thema?

“Ja, dat zou best kunnen. Want je blijft tegen allerlei dingen aanlopen, omdat de maatschappij niet is ingericht op mensen die anders dan de norm leven. Misschien willen wij op den duur met z'n drieën gaan samenwonen. Maar probeer maar eens met drie mensen een hypotheek te krijgen, dat is heel ingewikkeld bij de notaris. En wat als we kinderen zouden willen? Kinderen kunnen op papier geen drie ouders hebben, dus dat betekent dat je pijnlijke keuzes moet maken. Er zijn een heleboel juridische problemen waar alle regenbooggezinnen mee te maken hebben. Het is belangrijk om daar de barricades voor op te gaan.” ✖

KIRSTEN VAN TEIJN
JALOEZIE IS EEN BITCH

DONDERDAG 28 NOVEMBER, 20.30 UUR
SPOT/DE OOSTERPOORT, KLEINE ZAAL

“Een begenadigd comédienne.

Het Parool

“Buitengewoon grappig en ontroerend.”

Theaterkrant

“Van Teijn blinkt uit in vertelkracht en sfeer.”

de Volkskrant